

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **MUDr. R. J.**, narozen X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Vilémem Burianem
sídlem Nerudova 18/15, 430 01 Chomutov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KUUK/026119/2025/DS/Lin ze dne 17. 3. 2025, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši **1 000 Kč** ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Chomutova rozhodnutím ze dne 22. 11. 2024 uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a uložil mu podle § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona pokutu 4 000 Kč, podle § 125c odst. 9 téhož zákona zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na šest měsíců a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) povinnost uhradit náklady řízení 6 000 Kč. Uvedeného přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 14. 12. 2023 v 18:10 hodin v obci Chomutov na silnici I. třídy ve směru od Mostu do Chomutova při řízení motorového vozidla tovární značky VW, registrační značky X, při přejíždění z pravého jízdního pruhu do levého ohrozil řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejížděl, a zapříčinil vznik dopravní nehody s ublížením na zdraví a hmotnou škodou na obou zúčastněných vozidlech.
2. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl výše označeným rozhodnutím ze dne 17. 3. 2025.
3. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce brání žalobou, ve které současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento svůj návrh však nijak neodůvodnil.

4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal. Uvedl, že žalobce si měl být na základě svých řídicích a profesních zkušeností vědom všech důsledků svého protiprávního jednání a dopadu hrozících sankcí či opatření na jeho osobní a finanční poměry. Pozastavení účinku napadeného rozhodnutí by podle žalovaného umožnilo řídit vozidlo řidiči, který hrubě porušil povinnosti stanovené právními předpisy a způsobil dopravní nehodu, újmu na zdraví a škodu na vozidlech. Žalovaný dodal, že žalobce ani neodůvodnil, proč by měl být odkladný účinek žalobě přiznán.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměruje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

8. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
9. Pro závěr o přiznání odkladného účinku žalobě je nutné, aby žalobce ve svém návrhu tvrdil a doložil konkrétní relevantní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, jaká újma žalobci může vzniknout. To ovšem žalobce neučinil, neboť svůj návrh nijak neodůvodnil.
10. Vzhledem ke shora popsaným skutečnostem, kdy je možno konstatovat, že žalobce již ohledně první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno tvrzení, natožpak břemeno důkazní, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora.
11. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
12. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč [položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto uložil žalobci povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit.
13. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 4149001125.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 11. června 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce